

## E-o liniște de vânt

Gabriel Cristea

---

E-o liniște de vânt, de parcă norii  
și-aștern pe plopî tremurători argintul;  
Prin macii sângerii - nemuritorii -  
o ciută își croiește labirintul.

Din lanuri unduind câmpii bătrâne  
răzbate șoapta spicelor cărnose;  
E-o liniște de vânt plutind prin grâne,  
că sufletul a pâine îmi miroase.

E-o liniște de vânt, de parcă anii  
și-au dăltuit pe tâmpla mea granitul;  
Topiți în zboruri nalte, pelicanii  
închid în cercuri albe infinitul.

Pădurea dunăreană se frământă  
sub frunzele ce-ngână glas de ape;  
E-o liniște de vânt, așa de sfântă,  
că Dumnezeu îmi pare mai aproape.